

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Til det ærede Medlem Hr. Pürschel vil jeg gerne sige, at fra min Side er der gjort opmærksom paa, at de Veje, man her er inde paa, er noget tvivlsomme, og jeg har i alt Fald gjort Forsøg paa at mildne Fremgangsmaaden ved at stille som en Betingelse for, at de paagældende Personer kunde give den fornødne Tilslutning til Forslagenes Gennemførelse, at Tilslutningen var nogenlunde enstemmig. Man skal dog ikke alt for meget hænge sig i det formelle, og jeg maa gentage, at det maa være disse Personers Sag, hvad enten de sidder i Finansudvalget eller — mellem Samlingerne — er Privatpersoner, at være fuldkommen overbevist om, at de har deres Partier bag sig. Det vil altsaa atter sige, at hvis de paagældende Personer giver Tilslutning, er der praktisk Sandsynlighed, næsten Sikkerhed for, at alle Rigsdagens store Partier staar bag ved Forslaget.

Men det ser jo ikke ud til, at Finansministeren vil skabe sig denne absolutte Sikkerhed, det ser ud til, at Finansministeren gaar væsentlig videre, end vi fra vor Side kunde ønske, idet han jo simpelt hen siger, at et Flertal af disse 2 × 15 Personer, fordelt altsaa paa 2 Partier, om jeg saa maa sige, paa hvert Sted kan afgøre, om et Forslag skal vedtages eller ikke, uden at Rigsdagens almindelige Medlemmer overhovedet faar Lejlighed til at udtale sig om Sagen. Ja, det er nu en af disse underlige Ting, at Socialdemokratiet, som vel dog engang tog et vist Hensyn til Folkeviljen, efterhaanden som de er kommet længere frem, synes en Smule besværet ved, mener, det hører til de Ting, som man skulde undgaa, at sikre sig, at man virkelig har denne Folkevilje bag ved sig. Men det er maaske nok en Bevægelse, der foregaar overalt. Jeg forstaar den ikke, men jeg er ganske vist ogsaa konservativ, og som Følge deraf mener jeg, at naar man har en Forfatning, skal man ogsaa saa langt som muligt følge denne Forfatning efter dens Aand.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Den højtærede Finansminister erkendte jo selv, at hans Bemærkninger var overflødige, saa jeg skal ikke spilde Tiden med en Imødegaaelse af dem.

Til det ærede Medlem Hr. Korsgaard vil jeg gerne sige, at hans Udtalelse er et Udtryk for den sædvanlige Mangel paa Forstaaelse af den Værdi, der ligger i Overholdelsen af Former. En Forfatning er jo stort set ikke andet end en Fastslaaen af Former for Statslivet. Disse Former rummer vigtige Realitetsbetragtninger, og naar man mener, at man kan slappe af over for disse Former, vil det i Virkeligheden sige, at man overholder Forfatningen saa vidt og saa langt det passer en, og sætter den til Side, naar man kan blive enig om det og det kan ske saadan nogenlunde smertefrit. Dette er ikke Meningen med en Forfatning.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Fr. Andersen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til Finansudvalget.

Uden Forhandling eller Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden: Da Indenrigsministeren i Øjeblikket er optaget af Forhandlinger i Landstinget, skal jeg udsætte Forhandlingerne her i Tinget. De genoptages i Dag Kl. 14³⁰.

Mødet udsat Kl. 13⁵⁵.

Mødet genoptoges Kl. 14³⁰.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Støtte af Boligbyggeri m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 5737; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 4900).

Formanden: Denne Sag kan i indeværende Møde kun behandles med Tingets Samtykke, men hvis der ikke fremkommer Indsigelse, betragter jeg Tingets Samtykke som givet. (Ophold). Det er givet.

Sagen sattes til Forhandling.